

Skutky 11,1–18: O tom, že i pohané přijali slovo Boží, dověděli se apoštolové a bratří v Judsku. Když přišel Petr do Jeruzaléma, začali mu bratří židovského původu vyčítat: „Navštívil jsi neobřezané lidi a jedl s nimi!“ A tak jim to Petr začal po pořádku vysvětlovat: „Byl jsem v městě Joppe a právě jsem se modlil, když jsem ve vytržení mysli měl vidění: Cosi se snáší dolů a podobá se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy z nebe; zastavila se právě u mne. Když jsem se do ní pozorně podíval, uviděl jsem tam nejrůznější zvířata i divokou zvěř, plazy a ptáky. Uslyšel jsem hlas, který mi řekl: ‚Vstaň, Petře, zabíjej a jez!‘ Odpověděl jsem: ‚To ne, Pane! Ještě nikdy nevešlo do mých úst nic, co poskvňuje a znečišťuje.‘ Ale hlas z nebe promluvil znovu: ‚Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.‘ To se opakovalo třikrát a vše bylo opět vyzdviženo do nebe. A právě v tu chvíli se zastavili před domem, kde jsme bydleli, tři muži, poslaní ke mně z Cesareje. Duch mi řekl, abych bez rozpaků šel s nimi. Se mnou se vydalo na cestu i těchto šest bratří a všichni jsme vstoupili do Kornéliova domu. On nám vypravoval, jak se mu v jeho domě zjevil anděl a řekl mu: ‚Pošli někoho do Joppe a pozvi k sobě Šimona, kterému říkají Petr. Co on ti poví, přinese spásu tobě i tvé rodině.‘ Když jsem k nim začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý, jako už na počátku sestoupil na nás. Tu jsem si vzpomněl na to, co řekl Pán: ‚Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.‘ Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?“ – Po těch slovech bratří už nic nenamítali, ale velebili Boha: „Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!“

Zjevení 21,1–6: A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.“

Jan 13,31–3: Když Jidáš vyšel ven, Ježíš řekl: „Nyní byl oslaven Syn člověka a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví jej hned. Dítky, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete. Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Milujte se navzájem ... jako jsem já miloval vás

Janovo Evangelium, které jsme pávě vyslechli, vypravuje o Ježíšově oslavení, o jeho bezmezném lásce vůči Bohu a nám lidem. Celá událost je umocněná také o fakt, že se odehrává na pozadí zrady jednoho z Jeho nejbližších - apoštola Jidáše. A *přesto (spíše právě proto)* právě v této chvíli Ježíš vyhláší nové, poslední a definitivní přikázání:

„Jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy“ (Jan 13,34). Pokud se žije tímto způsobem, není třeba dalších přikázání. Pravá a autentická láska k Bohu a k bližnímu. Toto nové přikázání nahrazuje celý židovský Zákon.

Řekneme si, že to je přece jasné, milovat Boha a své bližní. Kolikrát už jsme to jen z kazatelny slyšeli? Avšak Evangelium zde nemluví jen o nějakých ideálních situacích a vztazích, ale o reálném životě. Protože právě milování *„velkých i docela maličkých Jidášů“* je náš největší problém. Setkáváme se s lidmi i se svými bratry a sestrami, s nimiž nemůžeme souhlasit. Jsme dokonce přesvědčeni, že i když se hlásí ke Kristu, kazí Jeho dílo, že jdou jen za svými zájmy. A přece Ježíš říká: **„milujte se navzájem...jako jsem já miloval vás“** (J 13, 34). (A. Opatrný, Stůl slova)

Je to veliký nárok. Milovat i za cenu ztráty života, milovat až na kříž. Není to příliš? Ano, je! Na lidské poměry je to příliš. Někomu to může připadat přehnané a zbytečné. Nejde však o cestu sebezničení, ale o cestu, životní cestu, na níž se budeme pokoušet o plnou, ideální lásku, o lásku na Boží úrovni uprostřed světa, který zdaleka ideální není. Jinými slovy: chce po nás, abychom neodpovídali na ničující moc zla také ničícím, agresí, zlobou. Naopak, abychom odpovídali něčím, co tvoří nové věci a nové příležitosti (srovnání s Zj 21,5–6). Tedy, abychom odpovídali tvůrčí láskou, která vychází z Boha.

Tak to činil **apoštol Petr** z dnešního čtení ze Skutků a díky tomu skrze něj mohl působit Duch Kristův a činit zázraky. Petr působil na půdě palestinské, kde již mnozí ze Židů přijali víru v Krista. Při svých cestách uzdravoval. Např. minulou neděli jsme si připomínali, jak pouhým slovem vrací do života zbožnou Tabitu. A Událost, ke které dochází v Cesareji, v sídle římského místodržitele (též nazýván jako bohobojný pohan Kornelius) je výjimečná. Nebývá označována vznešeným slovem zázrak, přesto jím bezpochyby je.

Petr je totiž povolán ke zvláštnímu (na svou dobu kontroverznímu) úkolu, významnému předělu v historii Božího lidu. Je mu ve snu zjeveno, že má hlásat **zvěst evangelia pohanům**. Do té doby to bylo něco nemyslitelného, vždyť vyvolení byli jen Židé. Jak veliká musela být apoštolova důvěra Bohu a otevřenost pro působení lásky, která nezná omezení. Jak moc bychom si přáli dokázat totéž? (Fr. Kovář, Malá Bible, str. 360)

Kornelius i Petr měli vidění. Oba jsou nástroji v Boží ruce, aby Kristus mohl vstoupit do celého světa i toho pohanského a Duch svatý na ně sestupuje. **„Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.“** (Sk 11,9). Petr v tom vidí naplnění slov Páně: *„Jan křtil*

vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým...tak tedy i pohanům dal Bůh pokání, aby dosáhli života!“ (Sk 11,16-18)

Pán Ježíš přinesl do světa Evangelium, dobrou zvěst, že láska není pouhý pojem, ale samotná podstata našeho bytí a že budeme-li tuto lásku prožívat jako Ježíš, pak i my zvítězíme nad smrtí, jako zvítězil On. Možná, že někdo má jiné představy, chceme-li však následovat Krista nemůžeme se odvrátit od tohoto úžasného dědictví, daru, které Ježíš zanechal svým učedníkům. Je to podstatné k tomu, abychom byli opravdu Jeho komunitou, abychom byli schopni ve světě žít a působit jako opravdoví *evangelizátoři*. Ježíš totiž jasně řekl: **„Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem“** (Jan 13,35).

Na závěr: Sv. Augustýn, biskup a jeden z nejvýznamnějších teologů a „Západních otců“ 4. století toto Ježíšovo přikázání vyjádřil svými slovy:

„Miluj a dělej co chceš“ (Sv. Augustýn)

„Když mlčíš, mlč z lásky.

Když mluvíš, mluv z lásky.

Když napomínáš, napomínej z lásky.

Když pomáháš, pomáhej z lásky.

Láska, ať ve Tvém srdci zakoření a vzejde z ní dobré.“

AMEN